

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 forint.
Egy szám ára 8 kr. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 3 frt. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.

Felelős szerkesztő: **Cs. Szabó Kálmán.**

Szerkesztő
és laptulajdonos: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. A bélyeg díj
külön minden beiktatásnál 30 kr. Nyilttér sora 10 kr.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Tisztább levegőt!

(—n.) Egy vezércikkkel megváltoztatni egy egész társadalmi rendet lehetetlen; — az új forma a régi rombadőlésén épül fel, de a hang nem lehet olyan mint a szelekbe irt szó, hogy nyomtalan tűnik el s ha meghallgatásra talál, egy szívet kell csak meghódítson, a többit magával sodorja az áradat. A mai társadalom melynek félszűrségét unós-untalan halljuk emlegetni, de az orvoslását senki se meri megkezdeni — egy átmeneti társadalom csupán, mely küszöbét képezi annak, a hol mindent eszményesebb, tisztább, ideálisabb formában találunk fel. Az új idő új embereket hoz, de a régiek, kik mosolyogva fogják köszönteni a jobb, tisztább hajnal hasadást, már nem tehetik jóvá mit emberi gyarlóságok véghez vitt. A mai rend egészségtelen felfogása, a kor hitvány, satnyult formájában keresendő. Az idealizmus, mely életet lehel mindenben, haldoklásának utolsó stadiumát éli s még egyszer felkiált: tisztább levegőt.

Már a családi nevelésben sem lehet megtalálni a nagyok szellemét, azokat mint ósdi hitvány sallangot sutba dobta a tul francziás irányzat, falba rugva az apák dicső nevét. Az érzékiség, a mi mámorító tűz mi még pezsgésbe hozza a meglazult idegeket, a tiszta érzés már neveléses, kikacznai való semmi, és mindenre a mi eddig szent volt, a haldokló század reá nyomja szennyos bélyegét.

Alásülyedve! — szomorú, de igaz. Milliók egyért — ez eszme újra felébred és hordja a század sulya alatt a kor szülötte a követ ama nagy pirámishoz, melyet százazred év se fog ledönteni s mely alatt álmát alussza, mélyen eltemetve az idealizmus.

Fagyos kezébe szoritott minden tért a protekció, ez az mi boldogit ma, a többi becsületes törekvés kárhózatba visz. Hány genialis lélek dől sirba anélkül, hogy egy pillanatra is szolgálhatta volna a hazát, a nemzetet, melyet — sirva látta, hogy mint ragadják magukkal azok, kiket a szerencse tett nagygyá, de mint Biberach mondja: a koponya kong, az agyvelő hibázik.

Mindennek oka a pénzimádás, az anyagiság vadászata, ez csinálja a szellemet, ez csinálja a karaktert. És e pénzimádás szentségtelen bálványát bevitte a családi tűzhelybe és spekulációt teremtett a násülésnél is. Mennyi hozománya van? — ez a kérdés járja, de nem az, valjon lelke milyen kincset bír, melyet hideg számtani tudományval értékében meg nem lehet határozni. Mennyi hozománya van? de nem nézi azt, valjon milyen erény tulajdonosnője az, kit házi szentül kívánt választani — fő a pénz, ez ad erényt majd, ez ad lelki gazdagságot is. És itt kezdődik a házaselet csödjé. A gyermekek honnan tanulják a tiszta érzést, szent hevülést, igaz szeretetet — mikor szülőinél se látja, honnan vegyen erőt megküzdni az ezeryi támadás ellen, melylyel a sors utját vágja, mikor erre otthon nem tantották. Pénz éz pénz! — ezt hallotta mindenütt, de bár csillogó arany tölti ei előtte a tért, lelke sötét, agyveleje hideg, számitó. A hozományvadászat ma-holnap erénnyé lesz s így a nő, ki királynő kellene legyen, ki egy kiegészítő részét képezi a férfi gondolkozó erejének — árutárgy gyanánt veszik, bőrzépek nézve a házasságot — és így feledi el a férfi azon erkölcsi tőkét, mely benne van, s melynek kihasználásával közbecsülést teremt és használ a honnak és nemzetnek, így satnyul napról-napra

a nemzedék. Viszont, a könnyelmű gazdálkodás elpusztit mindent, mit az ősök erkölcsi tőkék kihasználásával és nem szerencsejátékkal szereztek s így lesz aztán az ősi curiából pálinkafőző.

Az idealizmusnak vissza kell térnie, mert ez a levegő megfojt mindent, még azt is, mi életképesen jött a világra: tisztább levegőt! — ezt kiáltja minden józan ész, hogy megmentsük tiszta gondolkozásunkat. — A vidéki élet még nem ismeri a maga teljességében a romlottság e fokát, az érdemet itt még megbecsülik és épen ez az, mi szólásra készített, hogy védbástyát emeljünk a mindent megbénító fuvalom ellen önmagunkban s ne essünk majmolásba romlásunk kárán.

A kort nem mi látjuk ily sötéten, hanem már az is, ki megteremtette a naturális irányzatot, ki ott él, a hol a maga teljes szennyében burjánzott fel a mindent megölő közerkölcs romlása. Zola is megszólal híres „Romá“-jában, mintegy éleszgetni akarja azokat, kik még a jóra való fogékonyosságuk nem vesztették: „A társadalom alkotványa fenéki el van korhadva és romba fog dőlni, a vér és sár özönébe fulladva. Csak egy nagy isteni igazságszolgáltatás tisztíthatja meg a megrémült világot, hogy romjaiból új világot építsen.“

Belföld.

A tengerészeti póthitel. Múlt számunkban hoztuk volt, hogy a közös hadügyminiszter ötven millió forint külön hitelt kért a hadi-tengerészet számára, miután azonban a két kormány sokalta az összeget, e követelést majdnem felenyire szállította le. A kormányok ezt a tulkiadást sem fogadták el és most már báró Krieghammer és báró Spaun ellentenger-nagy teljesen elállottak a tulköveteléstől s a tengerészeti budget az idén nem igen haladja meg az előző

Egyedül.

Irta: Rózsa Miklós.

A pinczerek már kezdték egymás tetejébe rakogatni a székeket, a háziszolga a félreeső sarkokat már főlhintette nedves fűrészpórral, a mi biztos előjele volt az elmaradhatatlan reggeli sóprés kezdetének, a kasziros kiasszony pedig rakogatta már a czukorkoczkákat a békés nyárspolgárok reggeli kávéjához. Egészen egyedül, magunkra voltunk a körüti éjjeli kávéházban, fáradtan, ernyedten az éjjeli redakcionális munka után. Az óriási táblatükör fölött függő nagy fali óra azt az időt mutatta, mikor rendszeresen arról kezdtünk tanakodni, hogy jó lenne haza készülni. Ilyenkor még mindig eltartott jó másfél-órát, míg tunya idegeink tetté valósították az akaratusukat.

Odakünn a téli égboltozatot már beárnyékolta az a csodás lilaszin, melynek halavány utánzatát annyiszor leócsároltuk a szimbolista piktorok vásznain s a hatalmas tükörrablakon bevetődött az asztalunkig ennek a mystikus színvegyületnek a reflexe. Némán bámultunk a füstös levegőbe, a lelkünk rénehezdedt az éjszaka elmulásának borongós hangulata.

Annyira megbénított bennünket az éjszaka haldoklásának ölmos melankholiája, hogy észre sem vettük, mikor Varga Sándor leült az asztalunkhoz. Pedig hat hónap óta nem láttuk a fiatal festőt,

megjelenése szenzációt kellett volna, hogy előidézzon. Jó félve mult, hogy utoljára praelegált nekünk a lilaszinű égbolt mysticizmusáról. Azután megnősült és nekünk hagyta az eget minden szines tüneményével együtt. Mikor az első éjszaka üresen maradt a helye a nagy kerek bohém asztal körül azt hittük, hogy meg se tudunk nélküle lenni. De aztán lassankint elfelejtettük, mintha meghalt volna. Az élöket még hamarabb felejtjük el, mint a halottakat.

Most, hogy milyen váratlanul megjelent közöttünk, az első perczen fel se tűnt, a mint hallgatva kavargatta a theáját. Annyiszor éltük át vele ezt a hajnali hangulatot, hogy az első pillanatban azt hittük, hogy még mindig a régiben van minden. Csak mikor csodálkozva végigjártatta szemeit rajtunk, mintha nem értené, miért nem ugrálunk fel a viszontlátás feletti örömkünkben, meredtünk rá ijedten, szinte megkövülve. Mintha a sirból tért volna vissza hozánk: az arca sápadt, fakó vértelen volt, mint egy mumiáé, a szemeiben nem lobogott az a szenvedélyes, szines láng, mely arcának máskor azt az átszellemlült kifejezést adta s egész magatartása egy fáradt, öreg ember benyomását tette ránk.

— Hogy kerülés te ide, ebben az órában, Sándor? — kérdezte végre egyik közülünk.

— Visszajöttem közétok, fiuk! — szolt csendesen, szintelen hangon, azzal szörpölgetni kezdte az előtte párolgó illatos italt. Olyan egyszerűen, olyan természetesen mondotta ezt, mintha arról lett volna

szó, hogy visszaérkezett az esteli sétájáról. — Látjátok, nem bírom tovább, olyan igen egyedül voltam eddig is. Vissza kellett jönnöm közétek, ha nem akartam bele örülni! — tette hozzá kissé tompában, de az őszinteség végtelen egyszerűségével.

Érthetetlenül bámultunk reá, ő pedig izgatottan, sebesen beszélni kezdett, mintha védeni akarta volna magát egy hangtalan vád ellen s mintha tőlünk várta volna felmentését:

— Ti meg fogtok engem érteni bizonyára s elhiszitek, a mit mondani akarok. Tudjátok, hogy sohasem hazudtam magamra semmiféle érzést, még ha szebb színben tünhettem volna is fel ezáltal, annál kevésbé fogok tehát most hazudni, mikor félnem kell, hogy azok után, miket mondandó vagyok, kételkedni fogtok a józan eszemben.

Némán ügyeltünk minden mozdulatára s össze-össze néztünk. Gyanuját nem tartottuk egészen alap-talaunak. Mindig különöz, tulzó embernek ismertük, a kiből a szeniálitás nyilvánulását bizony néha-néha alig, hogy egy hajszál választotta el az örültségtől. A képeire is ezt olvasta rá mindig a kritika. Ő azonban nem vette észre tekinteteinknek ezt az idegenszerűségét és tovább beszélt:

— Emlékeztek még rá, ugy-e? Éppen ilyen szürkület volt, mint ez a mai, mikor utoljára együtt ültünk. Az éjszakára ráborult már ez a lilaszinű szemfedő, de gyilkosa: a hajnal, még nem terítette ki vérpiros palástját. Nagyon szomorúak voltunk

évi költségvetést. Az egész tengerészeti budget legfeljebb fél millióval lesz több a tavalyinál.

Kiegyezési javaslatok. E hét csütörtökjén terjesztettek be a kiegyezési javaslatok. Olyan kedvező helyzetben vagyunk, hogy az összes pártok véleményét itt adhatjuk. A javaslatokról általában azt tartják, hogy azok sok olyan újítást tartalmaznak, melyek Magyarország jogosult igényeinek megfelelnek. Az agráriusok meg vannak elégedve azon megállapodásokkal, melyek a mezőgazdaság érdekeinek oly lényeges engedményeket biztosítanak, de ellenzik a szesz- és söradó fölemelését. A fogyasztási adók reformjában a *nemzeti párt* nem hajlandó messzemenő vívmányt látni, mivel Magyarországnak a saját területén fogyasztott cikkek után az egész fogyasztási adóra van joga. E párt részéről különben a *listosító társaságok* reciprocitására vonatkozó pontját a vám- és kereskedelmi szövetségnek szintén kifogásolják. Ugy a *nemzeti*, mint a *függetlenségi* párt az egész kiegyezési akciót a quóta szabályozása nélkül hiányosnak tartja. A *függetlenségi* párt ragaszkodik elvi álláspontjához és úgy az önálló vámterület, mint a független magyar bank érdekében minden parlamenti eszközzel küzdeni fog. — A *néppárt* a javaslatokat meg fogja szavazni.

Külföld.

Spanyol-amerikai háború. Mult számunkban közöltük volt a szenatushoz beadott ultimátum szövegét, melyet a szenatus határozata kifolyásából *Barnabé*, a Washingtonban székelő spanyol követ szerdán már meg is kapott. A követ nyomban kikérte útlevelét. Madridban pedig *Woodford*, az Unió követe készül az elutazásra. A követség összes tagjai különben a tegnapi éjjet az ő szállásán töltötték.

Ez az utolsó fázisa a hónapok, sőt mondjuk évek óta húzódozó spanyol-amerikai viszálykodásnak. Hivatalos megerősítést nem nyert még ugyan, a *New-York Herald* azonban biztos forrásból tudja, hogy Mac Kinley Spanyolországnak *szombat reggel 6 óráig* terjedő határidőt adott az ultimátum teljesítésére. Ha Spanyolország ezt elutasítaná, a *operáció* nyomban megkezdődik *Kuba és Portorico kikötőinek zárlatával*, a mit a hadseregnek haladéktalan mozgósítása követne a *Nagy-Antillák okkupációja* céljából.

Városunk közgyűlése.

április 23.

Székely-Udvarhely város képviselő testülete közgyűlésén tegnap kezdte tárgyalni a 35 pontot magába foglaló tárgysorozatot.

Három óra kevéssel mult el, midőn a bizottsági tagok legnagyobb része megjelenve, elnöklő *Kassay F. Ignác* polgármester az ülést megnyitotta a megjelenteket üdvözölte s nyomban mult év II.

mindnyájan, mint mindig, mikor végig kellett néznünk az éjszaka végvonaglását — s dacára az együttlétnek, nagyon elhagyatottnak éreztük magunkat. Mindannyiunkat elfogott a vágy, az édes, meghitt, barátságos családi tűzhely után, melyben egy nyakunk köré fonódó puha kar melege olvassza le rólunk a téli szürkület deres fagyosságát s melyben a haladó éjszaka mystikus lilaszínének a reflexe helyett pattogó kandalló aranyszínű fénye világítsa be halovány orcánkat. Rajtam, a ki talán legnagyobb impresszionista voltam köztetek, annyira erőt vett ez az elementáris vágy, hogy még az nap bebujtam egy meleg fészekbe, melyben egy ártatlan gyerekleány csicsérgése volt a madárdal. Ki sem jöttem onnét addig, míg az én csevegő madaramat át nem vihettam a magam kalitkájába.

Micsoda élet kezdődött most, fiuk! A miről itt, e kerek asztal körül annyiszor álmodoztunk, az mind egyszerre beteljesedett. Kényelem, jólét, rend, tisztaság vett körül állandóan, mindenem volt a mit csak megadhat egy szerető asszony hitvesi gondoskodása. A léha, üres, nélkülözésekkel s ezer apró, kicsinyes gondokkal telt bohém életmód helyett ráléptem a polgári becsület kitaposott, kényelmes útjára s a megunt, ostoba, sőt utálatos szeretkezések helyett esténként egy tiszta asszony csókja várt reám. Nagyon boldognak éreztem magam. Régi, lázas életmódom után jól esett ez a végtelen nyugalom, aztán meg szerettem is a feleségemet.

Szerettem? . . . Hisz most is szeretem! Hát akkor miért vagyok mégis olyan kimondhatatlanul

feléről jelentését felolvasta, melyet az e hó 6-án tartott megyei tavaszi közgyűlésre megyénk alispánja jelentésében is előterjesztett.

A jelentést általánosságban elfogadják.

Hlatky Miklós biz. tag azonban megjegyzi, hogy a közmunka erőt nem használják ki teljesen; s a városba korsóval szállítandó borvizek körül nagyobb tisztaság követelendő. Felemlíti, hogy a jelentésből hallott azon pontot, hogy a város piacza 18 esetben vizsgáltatott meg — kevésnek találja, mivel mint szemtanu állithatja, hogy a faluról behozott tejet hamisítják.

Győrffy Titus nem tartja czélszerűnek, hogy a polgármester félévi jelentése így közgyűlés alkalmával felolvassassék, hanem az, — mint a vármegyénél is egy idő óta gyakorlatban van — kinyomattassék, hogy így a biz. tagok jóelőre informálhassák magukat, — melyet a tanács tudomásul vesz.

A tárgysorozat 3. pontjánál, a kereskedelmi miniszter leirata a városi csizmadia-, szűcs-, fazakas- és tímár-ipartársulatok árucaarnokai kisajátításáról, *Hlatky Miklós* kérde, hogy van-e a városnak arra alapja, amiből a kisajátítást eszközölni akarja, vagy talán az, mint pótdó lesz az adófizetőkre kivetve, mit egyáltalán nem helyesel; többen hozzászólnak e tárgyhoz, mire az elnök kijelenti, hogy ez már egy korábbi közgyűlésen végérvényesen meg lett állapítva.

Abban a helyzetben vagyunk, hogy azt az 1896-ban kidolgozott és elvileg elfogadott költségvetést jövő számunkban közölhetjük. Különösnek tűnik fel, hogy a képviselőtestület egyáltalán nem emlékszik vissza erre a költségvetésre, melyben egész világosan fel van tüntetve egy a fedezet, mint az előirányzott költségek, a hol városház építésre nem, mint a tegnapi közgyűlésen soknak talált 86000 frt, hanem 145000 frt van fel véve, minek annyira ki van tüntve a fedezete, hogy legfeljebb 2-3% pótdó sujhathatna az adófizető polgárságot, minek ellenébe modern városházat, mely egyszersmind redout is lenne, modern vágóhidat kapna.

A 4. pontnál — záróra meghosszabbításánál — a tanács ajánlja, hogy a záróra 12 órára állapittassék meg, azonban a mulatni akarók a zárórát bizonyos díj lefizetésével meghosszabbíthatják, a mely évenként a minimális összeget véve is, ca. 1200 frtot juttatna a nyugdíj-alap javára.

Koncz Ármin nem találja helyén valónak az adófizetők ilyképpen megszorítását, hanem a 2 órát ajánlja elfogadásra.

Dr. Solymossy Lajos a tanács indítványa mellett foglalva állást, erősen védelmezi, mely után a közgyűlés azt többséggel elfogadta.

A felterjesztett bérkocsipar szabályrendeletet a miniszter több pontjában módosítja, s elrendeli, hogy a bérkocsisok nyomtatott tarifával látandók el.

A közgyűlés legérdekesebb pontja talán a 7-ik

boldogtalan? Mert az vagyok s az voltam már az első hónap után, hiába áztatom magamat. Mikor az életmódomban hirtelen beállott radikális változás elvesztette az újság ingerét előttem, számszorosán éreztem azt a kint, mely azelőtt köztetek gyötört, hogy — egyedül vagyok. Üresnek találtam a házamat, ha hazamentem — hiába verte fel dallal a feleségem — s fázósan bujtam este az ágyamba, pedig az asszonyom úde, friss, fiatal teste csak úgy sugározta felém a meleget. Bántott a kényelem is, mely körülvelt és idegesített, hogy minden kívánságomat teljesítik, mielőtt még azt csak ki is mondhattam volna.

Eleinté azt hittem, hogy a ketreczbe zárt oroszlan szabadság-vágya gyötör. De ezt sem foghattam magamra. Hiszen a szabadságomat csak oly mértékben élvezhettem, mint legénykoromban, a feleségem soha sem kérdezte, hova megyek, mit csinállok? Tehettem azt, a mit akartam, kimaradhattam volna hazulról akár minden este is. Az az áldott lelkű asszony még azzal a bizonyos néma szemrehányással sem keserített.

És mégis napról-napra nőtt a boldogtalanságom. Az elhagyatottságnak és az egyedüllétnek ugyanaz a kínzó érzése gyötört állandóan, a mi azelőtt köztetek.

Kezdtém analizálni magamat. Mi a bajom tulajdonképpen? Mi bánt? Mindenem meg van, a mi garcon koromban csak jámbor óhajtként kísértett, hosszú, kínos éjszakák alatt; kényelem, jólét veszt körül s mégis szabad vagyok, mint az erdei madár, feleségem szeret, én is szeretem — mi bajom van tehát? Mi kell nekem? Ilyenkor aztán megszólalt

volt, amennyiben az ujonnan építendő városháza pályázati tervezeteinek elbírálásáról az épített bizottság határozata beterveztetett. A kiküldött bizottság szakértők véleményezésével a hét beküldött pályamunka felett úgy ítélkezett, hogy első helyen díjazandónak a „Székely kapu“; második helyen „Piros kőben piros koczka“ jellegű levelekkel beküldöttet találta, s a díjat részökre (1-sőnek 800 frt, 2-iknek 300 frt) kiadandónak véleményezi. Az előbbi pályamunka szerzői: *Pap Gyula* és *Gábori József*, az utóbbi: *Kolbenheyer Viktor* műépítészek.

Gyertyánffy Gábor egyáltalán nem találja azt a bizottságot arra hivatottnak, hogy a pályamunkák felett ítélkezhessék, hanem feltétlen szükséglenőnek véli, hogy az összes beérkezett pályamunkák valamelyik pesti egyetemi tanárnak felülvizsgálás és véleményezés végett felküldessenek, azzal indokolva állítását, hogy a városi középületek tulnyomó része el van hibázva.

Többen hozzászólnak, s a tárgy élénk vitát provokál.

Elnök egészen fölöslegesnek tartja azok felküldését, mivel részben rengeteg pénzbe is kerülne, részben pedig már olyan szakértőkkel lettek megvizsgáltatva, hogy azok személyei teljes garanciát nyújtanak a pályamunkák alapos megbírálása. Felemlíti, hogy most éppen városunkban időző *Sthelo* fővárosi műépítész is, a vármegyeház tervezője, arról nagyon kedvezően nyilatkozott, kéri a közgyűlést kiküldött bizottság jelentését tudomásul venni szíveskedjék.

Dr. Kassay Albert — mint a bizottság egyik tagja — erélyesen utasítja vissza *Gyertyánffy G.* azon állítását, hogy a pályamunkák felett a kiküldött bizottság talán nem lett volna hivatott ítélkezni, annyival is inkább, hogy e bizottságban szakértők is voltak jelen, így köztük *Diószeghy Samu* főmérnök is. Nem tudja elképzelni, hogy *Gyertyánffy G.* mi jögon vindikálja magának, hogy a közgyűlés bizalmával felruházott bizottság eljárását felülbíralja.

Dr. Válcsik Ferenc a pályadíjak kiadása végett — annyival is inkább, hogy az 1100 frtot tesz ki — névszerinti szavazást ajánl.

Dr. Nagy Samu kijelenti, hogy e bizottság hatáskörét átlépte, midőn a jellegű leveleket felbontotta, mert erre e közgyűlés lett volna hivatva.

Elnök indokolja, hogy a névszerinti szavazásnak nincsen helye és indítványozza, hogy a pályadíjak kiadása felett felállással szavazzanak, a mit majdnem mindnyájan meg is tesznek.

Gyertyánffy Gábor felebbezést jelent be.

Ezután több-kevesebb érdeklődés mellett tárgyalta a létesítendő sétatér ügyét, mely célra a tanács a tulajdonát képező szombatfalvi rétjét át-bocsátotta; s a városi kövezet lerakását, hol

Dr. Solymossy Lajos ajánlja, hogy a mostani vállalkozóval a szerződés ez évré meghagyassék, s

bennem egy hang, melyet olyan jól ismertem már itt, a kerek márványasztal körül s azt sóhajtott néma rezignációval, egyedül vagy, egészen egyedül, nyomorultán egyedül . . .

Formálisan dühbe jöttem. No jó, ha csak sokadalom kell nekem, megtudom én azt szerezni könnyen. Odavettem magamhoz a sógornóm gyermekeit. Öten voltak, kicsinyek-nagyok, akár csak az orgonasipok. Két nap alatt úgy tele lármázták a házamat, hogy a végén már ideges voltam, mint egy karmester. Majdnem bottal vertem el őket magamtól s szinte megkönnyebbültem, mikor megszabadultam tőlük. De az elhagyatottságom érzete azért továbbra is kintzett szüntelenül.

Most már odáig jutottam, hogy nem birtam dolgozni sem. Ha ecsetet vettem a kezembe, egyszerre csak rajtakaptam magamat, hogy meredten bámulok a vászonra órahosszat, anélkül, hogy tudnám, mit akarok? Még legszívesebben ültem ki az erkélyre, a honnan nézegethettem a budai hegyeket, a mig az este rájuk nem borította fekete fátyolát.

Tegnap este is, mikor a feleségem nyugalomra tért, külttem az erkélyre s el-elnéztem a végtelen égboltozatot. Itt egy meleg tónus, ott egy harmonikus színt, amott valami átlátszó, csudás levegő, melyen tánczolva vibrál keresztül a holdsugár . . . Istenem, mit adtam volna érte, ha akkor mellettem lehettem! Ha veletek együtt élvezhettem volna azt a tündéri látványt, mely lesújtott és felemelt, megbűvölt és elszédített egyszersmind. Fel akartam kelteni a feleségemet, hogy nézze meg ezt az isteni színjátékot,

hogy a Vár-utcában, mint jelenleg a város legrosszabb kövezetű utcájában, egy próba kövezést vitessenek keresztül, oly formán, hogy a lerakandó kövezetnek először alapos ágyat készítsenek, hogy az kevés esőtől, vagy terhes szekerektől ne mindjárt süppedjen helyenként be.

Solyomssy Endre összehasonlítást tesz Kolozsvár, Szeben s több más város utcájával és bátran állítja, hogy — dacára azok gránát-szilánk kövezetének — városunkénál semmivel sem jobbak.

Többek felszólalása után a tanács indítványa elfogadtatik, a mennyiben a vállalkozó utasítással, minden ilyen rosszul lerakott kövezetet önköltségén helyreállítani.

Elnök tekintettel az idő előrehaladottságára ez napra az ülést felfüggesztette, s a folytatását ma délután 3 órájára tűzte ki, a midőn az ülést újból megnyitotta.

Kevés érdekes pont maradt a mai napra, melyek közül kiemeljük **Kováts** Dénes vámhiv. fő- és **Szabó** Domokos alkezelők lemondását.

Dr. Valentsik Ferencz h. tisztii ügyész is ez állásáról lemondott.

A közgyűlés délután 5 órakor ért véget.

Ujdonságok.

Az unió jubileuma. Május 30-án ünneplik Kolozsvárt az unió 50-ik évfordulóját. Kolozsvár város az ünnepélyre meghívja az országgyűlést és a törvényhatóságokat; a 48-as ereklyemúzeum pedig kiállítást rendez az unió történetére vonatkozó tárgyakból, képekből és nyomtatványokból.

Április 11. Segesvár is megünneplelte a magyar törvények szentesítésének ötvenedik évfordulóját, melyet — mint levelezőnk jelenti — különösen két mozzanat tett emlékeztetővé. Az egyik az, hogy **Sándor** László Nagy-Küküllővármegye főispánja, ezt az alkalmat választotta arra, hogy a megye két kiváló érdemű férfiának, **Kedves** István pénzügyigazgatónak és **Somogyi** István alispánnak a közügyek terén szerzett érdemeikért legfelsőbb helyről adományozott érdemkereszteket melleikre tűzze; mire aztán az ünneplés alispánja mondotta el magas szárnyalású, a 48-as eseményeket dicsőítő díszbeszédét, természetesen magyar nyelven. Utána következett — és ez képezi a második érdekes és örvendetes mozzanatot — **Dr. Roth** I. bizottsági tagnak hazafias szellemű német beszéde, melyben honszeretetre buzdítja szász testvéreit, kiemelve, hogy a magyar állam soha rajtok jogsérelmet nem követett el 800 év óta, hogy némely kiváltságról le kellett ugyan mondaniok a törvény előtti jogegyenlőség kedvéért, de hiszen a magyar nemesség és a székelység még sokkal fontosabb jogokat hozott áldozatul az egyenlőség oltárán. **Dr. Roth** beszéde nagy hatást tett a jelenlévőkre. Gyűlés után a főispán ebédet adott.

Rabló a padlason. Szent-Király községben a

de aztán eszembe jutott, hogy ő úgy sem látná benne azt, a mit én, s utóbb még zsörtölődnek is, hogy ilyesmért zavarom. Hát csak künn maradtam az erkélyen — egyedül. Mikor azonban megvillant a felhők között az első lilaszínű fényfolt, mikor szétfröcscent az égen első cseppje ennek a csudás, misztikus violettának — nem bírtam tovább magammal. Eszembe jutott, hogy ti most itt ültök a kerek asztal körül s a nagy tükörlablakon keresztül bámuljátok az éjszaka haldoklását, együtt élvezitek az éjszaka elmúlásának borongós melankóliáját — s ide futottam. Nem bírtam ki tovább oly egyedül, oly nyomorultan egyedül...

Elhallgatott. Egészen kipirult, mikor az utolsó szavakat mondta s mi igazán őszintén sajnáltuk szegényt.

— Látjátok fiuk, ez az én tragédiám. Nem bírom már ki a bohém-élet nélkülözéseit, a nyárspolgár kényelme kell nekem, de viszont elsorvadok a rettentő magányban, ha nem élhetek köztetek, ebben a levegőben.

És mintha csak meg akarta volna pecsételni szavainak igazságát, míg szemeit gyönyörrel legeltette az éjszaka haldoklásának isteni színjátékában, undorodva tolt el magától a theáterszékét:

— Brr! de rossz ez a kotyvalék! — mondotta finnyásan. — Mennyivel jobbat főz nekem a feleségem odahaza.

mult éjjel **László** József földbirtokos, gyanus zajt hallott a hálószoba fölött levő padlason. A házigazda fölzaladt az emeletre és látta, hogy a padlás ajtaja elől egy gyanus férfinak sietve menekül. **László** József utána vetette magát a rablónak és a midőn elérte, elkeseredett harcz fejlődött ki közöttük. **László** e közben a nála levő kapával **László** jobb vállának hátsó részét levágta. A házigazda kiáltozására végre összeszaladt a cselédség meg a szomszéd-ság s az éjjeli rablót megkötözték. A csendőrség kiderítette, hogy a veszedelmes embert **Vass** Antalnak hívják és Fancsal községből való. Behozták a törvénszékhez.

Polgári zenekar. A már mintegy 10 év óta szünetelő Polgári zenekar újra szervezkedik. Alakuló gyűlést 17-én tartotta **Solyomssy** Endre tanár elnöklése mellett. A tagok legnagyobb része a rég működésben volt zenekarnak tagjai, kik bizonyára rövid gyakorlat után egész preczizitással fognak majd játszodni. Nagyban segíti elő az újra megalakulást, hogy a régi hangszerek mind megvannak s kevés renoválás után teljesen használhatók lesznek. Igen üdvös az eszme s mi a magunk részünkről teljesen azon vagyunk, hogy az minél virágzóbbá váljék s bizonyára a sok ünnepélynél nélkülözött fuvóhangszerrel hamar meg fogják kedveltetni magukat a közönség előtt is. Mint halljuk, védnökül hallerkeői gróf **Haller** János főispánt akarják felkérni, míg a zenekar vezetésére **Morascher** Hugó zenetanár vállalkozott, kinek többoldatosságáról már eddig is meggyőződünk s a mi elég biztosíték arra, hogy az permanensé váljék.

Gyászhir. Mint részvétellel értesülünk, **Dobai** Dénes kir. törvénszéki aljegyző tegnapelőtt, 22-én, rövid szenvedés után elhunyt. A megboldogultat neje és tíz gyermeke gyászolja.

Női dalárda. Nagy örömmel halljuk, hogy **Szajder** Zsuzsa kezdeményezésére női dalárda van alakulóban. Az aláírási ívet a napokban fogják a tagok aláírása végett kihordani, s valószínű, hogy a jövő hó elsején meg is tartja alakuló közgyűlést. Az ember ha most végig tekint az újabb alakult és alakulóban lévő dalárdákra és zenekarokra — beleértve a főgimnáziumok rendszeres zenekarait is — kedve jön magát egy olaszországi kis városkában gondolni, a mi bizonyára csak előnyére válik kis városunknak. Mint bizalmasan értesítenek, az új női dalárda most keresi a megfelelő címet is, a mire magát majd keresztelni fogja.

Majális. Mint értesülünk, a székelyudvarhelyi ev. ref. kollegium jó hírű majálisát a jövő hó 14-én a koll. kertben fogja megtartani. A meghívók közelebbről lesznek kibocsátva.

Hódoló felirat. Az ápr. 11-én tartott törvényhatósági bizottsági diszközgyűlésen Szentgericzei **Jakab** Gyula alispán felolvasta az általa szövegezett Ó felségéhez intézendő hódoló feliratot, melyet mult számunkban közöltünk volt is. E feliratot **Fankovich** Gyula főreáliskolai tanár művésziessen festette meg, míg a díszítábla, melybe a felirat bele jön, **Szabó** Gyula helybeli könyvkötő műhelyéből került ki s az szép kiviteléért dicsőretet érdemel.

Berde Mózes hagyatéka. Kolozsvárról írja ot-tani tudósítónk, hogy Berde Mózes hajdani kormánybiztos végrendelete ügyében a törvénszék most a tárgyalás többrendbeli kiegészítése után másodsor is kimondta, hogy a végrendelet érvényes és a hagyatéki vagyon az unitárius egyházat illeti.

Műkedvelői előadás. Műkedvelőkből alakult társulat a jövő hó 1-én az Iparos önképzőkör nagytermében műkedvelői előadást rendez. Előadják **Szigethi** 3 felvonásos népszínművét „A vén bakancsos és fia a huszár”-t, mely után reggelig tartó táncvigalom következik. Az előadás tisztá jövedelme részben az udvarhelymegyei múzeum-alap, részben pedig a Polgári önképzőkör javára fog fordíttatni. A személyeket jövő számunkban mint akkor aktuálist, fogjuk közölni.

Garázdálkodó tehén. Megértük már azt, hogy mészárosaink a levágott marhának husát fedett kosiban hozzák fel a vágóhidról. De szomorúan győződünk meg most újabbán is arról, hogy ez még nem teljes vívmány, a mit e téren el lehet érni, mivel még sohasem hagyták fel mészárosaink azt az ősi gyakorlatban levőt, hogy a levágandó marhát ne a délutáni órákban vezessék le egy vékony porázán a vágóhidra. Soha sem tudja ilyenformán az ember, nem tudhatja az anya, hogy milyen szerencsétlenség érheti hozzátartozóit; látja-e még épségben viszont a most hazulról elbocsátott gyermekét. Hány izben

voltunk szemtanui, a mikor a megütendő marhát egy gyermekre bízzák, hogy az vezesse le a vágóhidra; hányszor megtörtént ilyenkor, hogy állati ösztönénél fogva végvesztét megérző marha, kiszakítva magát vezetőjétől, megpróbálva száguldott végig az utcán. E hó 17-ikén, tehát vasárnap, szintén könnyen végzetessé válhat hasonló eset történt Midőn a szép tavaszi nap nagy sétáló közönséget csalt ki az utcára, vezették a megütendő marhát utcahosszat végig. Alig értek vele a Kőkereszt-térig, a midőn elszabadult s bömbölve szaladt a legnépesebb utcákon át. Képzeltető a járó-kelők riadalma, hogy menekült mindenki szana-széjjel, hogy megmentse életét a felbőszült állattól. A Kossuth-utcán végig szaladva, a várostól nem messze három-négy embert vert le — köztük nőket is — s talán a véletlennek lehet köszönni, hogy végzetessé nem vált a vad állat garázdálkodása, a míg végre nagy küzdelem után megtudták fékezni. Nem tudjuk kit terhel a mulasztás, de méltó, hogy jól megérdemelt büntetését elvegye, például szolgálván hasonló esetek kikörüléseért. És hiszük, hogy ezzel véget is ért, ez igazán elítélendő ósdi szokás, s mészárosaink ezután a levágandó marhát a kora reggeli órákban fogják a vágóhidra levezetni, hogy azzal egyszer s mindenkorra eleje vétsék az ilyen eseteknek, s városunk lakosságának ne kelljen rettegnie életéért, amidőn az utcára kiért, s végre teljesen helyre álljon a közbiztonság.

Elégett ember. Megrendítő hírt veszünk **Derzs** községből. Mint levelezőnk írja e hó 18-ikán **Pap** Mihálynak szalmával fedett csűr- és pajtájában — valószínűleg vigyázatlanság következtében — tűz ütött ki. A szegény ember megremülve szaladt két igás bivalának kiszabadítására, s a már egészen lángok között álló épületből egyik állatot ki is szabadította. A másik azonban oda égett, s ő maga pedig a felismerhetlenségig volt égési sebekkel borítva, a midőn a már felig összeomlott épületből valahogyan kívánszorgott, s valószínű, hogy a mikor e sorokat olvas-sák, a szerencsétlen már kiszüvedett. Halálát nejen kívül öt apró gyermek siratja.

Katonák — civilek harcza. E hó 17-én östvéli 11 órakor Szombatfalván a városi vámtól nem messze levő korcsmai helyiségben véres verekedést rögtönzött két mulatni akaró katona. Okot az szolgáltatott rá, hogy nem bocsátották őket be a korcsmai helyiségbe, a mi zokon esett nekik s a mit szó nélkül nem hagyhattak. Szóbeli szó, a miből ütleg s mikor megelégtették az éjjeli mulatságot, végeredménykép egy pár jukas fejet mutattak fel. A sebesülteket kórházban apolják.

Petőfi ezrede. A jelenleg Sopronban állomásozó 76-ik, Salis-Soglioról nevezett gyalogezred az idén ünnepli meg fönállásának százéves jubileumát. Az ezred ez alkalommal diszmunkát fog kiadni, melyben benne lesz mindazon nevezetes férfiak arcsképe, a kik valaha az ezredben szolgáltak, köztük lesz **Petőfi** Sándor is, a ki 1844-ben ebben az ezredben szolgált mint közlegény.

Hidjavítás. A héjasfalva — csikgyimesi állami út 45—46 km. szakaszán levő fenyédpataki hid felső részének helyreállítása 1500 frt 97 kr erejéig engedélyeztetett. Bányatpeuz 5%. Pályázatok f. évi május hó 3. napjáig Udvarhelymegye áll. építészeti hivatalához adandók be.

Tanügy.

Nepiskolai tanító- és kántorképesítő vizsgálat A szé-kelykereszturi m. kir. állami tanítóképző-intézetben az elemi nepiskolai tanítóképesítő vizsgálat irásbeli része tolyó évi május hó 23., 24., 25. napjain s a szóbeli és gyakorlati része június hó végén fognak megtartatni. A vizsgálatra jelentkezők, a vizsgálati szabályrendelet kívánalmai szerint felszerelt folyamodásukat, azon kir. tanfelügyelő útján, kinek tanterületében működnek, a jelen hó 30-ig **Borbély** Sámuel igazgató-tanarhoz küldjék be.

E vizsgálatat egyidejűleg, június hó 20-án, az egyházi zeneből és énekből kántorképesítő vizsgálat is fog tartatni. E vizsgálatra jelentkezők, szabályszerűen felszerelt folyamodásukat, szintén kir. tanfelügyelő útján, június 10-ig juttassak szintén oda.

A vizsgálati és oklevéldíjak a vizsgálat megkezdése előtt az igazgatóhoz előre betérjesztendők.

Nyilttér.*)

Szép, elegáns nagy szállás az alsó-piacz-téren a **Lázár R.-fele** pipere üzlet felett, újból festve, helyreállítva, üvegezett zárt folyosókkal ápril 24-től kezdve berbe vehető **Gyertyánffy Gábor**tól.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Sz. 1517-1898.
tkkvi.

Hirdetmény.

A székeljudvarhelyi kir. törvényszék, mint tkkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Korond községi iskola végrehajtónak ifj. Szász János végrehajtást szenvedő ellen 1178 frt tőke és jár. kielégítése végett ezen kir. törvényszék területéhez tartozó, a korondi 1306. sz. tkkben Szász János (Márton fia) nevére írt A+ 1658 hrsz. szántó 6 frt, 1682 hrsz. szántó 2 frt, 2049 hrsz. kaszáló 12 frt, 3230 hrsz. szántó 5 frt, 5565, 5566, 5567/a, 5567/b, 5567/c, 5568. hrsz. kaszáló 16 frt, 7350. hrsz. szántó 1 frt, 7359. hrsz. szántó 6 frt, 7430. hrsz. kaszáló 31 frt, 7617, 7618. hrsz. szántó 7 frt, 7651, 7652. hrsz. szántó 5 frt, 7727 hrsz. kaszáló 5 frt, 8145/3. legelő 7 frt, 8408. hrsz. kaszáló 12 frt, 8739. hrsz. kaszáló 5 frt, 8765. hrsz. kaszáló 6 frt, 9091. hrsz. kaszáló 16 frt, 9095. hrsz. kaszáló 5 frt, 10033/a, 10033/b, 10033/c, 10034. hrsz. szántó 6 frt, 6756/2. hrsz. legelő 3 frt, 7748/2. hrsz. szántó 3 frt, 516, 517. hrsz. beltelek 417 frt, továbbá a korondi 1705. tkben felében alperes ifj. Szász János — másik felében Tofalvi Rebeka társtulajdonos nevére írt A+ 2616. hrsz. legelő 4 frt, 7063. hrsz. legelő 4 frt, 7609/2. hrsz. kaszáló 12 frt kikiáltási árban az 1881. évi LX. t.-cz. 156. § értelmében — továbbá a korondi 1930. sz. tkben ifj. Szász János nevére írt A+ 8985. hrsz. szántó 8 frt, 8999/1. hrsz. kaszáló 17 frt kikiáltási árban az 1898. évi június hó 10-ik napjának d. e. 9 órakor Korond községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek elfognak adatni.

A venni szándékozók a becsárnak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban kötelesek a kiküldött kezébe letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkkvi hatóságnál megtekinthetők.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, Sz.-Udvarhelytől, 1898. márczius 19-én.

Györfy Titus,
kir. törvényszéki egyes bíró

1.000.000 korona
Egy millió nyerhető.

A 2-ik magy. kir. szabad. osztálysorsjáték 50 000 nyereményének jegyzéke.

A játékterv 9 §. szerint a legnagyobb nyeremény

1.000.000 Egy millió korona.

A nyeremények következőleg vannak beosztva:

Nyeremények:	Korona:
1 á	600 000
1 "	400 000
1 "	200 000
2 "	100 000
1 "	90 000
1 "	80 000
1 "	70 000
2 "	60 000
1 "	40 000
5 "	30 000
1 "	25 000
7 "	20 000
3 "	15 000
31 "	10 000
67 "	5 000
3 "	3 000
432 "	2 000
763 "	1 000
1238 "	500
90 "	300
47350 "	200, 170, 130, 100, 80, 40 korona

50 000 nyer. és jutalom 13 160 000 kor. ért.
melyek hat osztályban kisorsolhatók.

OSZTÁLYSORSJÁTÉKBAN
a sorsolási program szerint egy millió koronát, tehát hatalmas összegű készpénzt nyer a legnagyobb nyeremény a játékterv 9. §. szerint; ennél fogva ezen osztálysorsjáték nagyon előnyös nyerési esélyeket nyújt; és pedig:

100.000 eredeti sorsjegy
50.000 pénznyereményt.

A sorsjegyek felének nyernie kell. Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló jegyekkel fel van sorolva és a kormány ellenőrzése mellett hat egymástán következő rövid időközben kisorsolhatók, midőn is a nyert összeg a szerencsés nyerőnek készpénzben kifizetetik.

Eredeti sorsjegyeket következő eredeti áron adunk el:
Egész eredeti sorsjegy 6 frt — kr. **Negyed** eredeti sorsj. 1 frt 50 kr.
Fél " " " 3 " — " **Nyolczad** " " 0 " 75 "

Az összegnek postautalványon való vételét után azonnal megküldjük a rőndes eredeti sorsjegyet az első húzásban érvényesül. Kívánatra utánvételt is küldjük a sorsjegyeket. Minden sorsjegyküldeményhez az eredeti húzási programot is megküldjük és minden húzás után vevőink azonnalmegkapják az eredeti húzási listát.
Gyakran ezeket kockázataknak merész vállalatokba, a midőn a kifizetés helyezett nyeremény nagyon kérdéses. Ennél fogva kockázatosság egy sorsjegy vételével aránylag oly csekély összeget, amely által hirtelen nagy tőkét nyerhetünk.
Sorsjegykészletünk nagyon csekély és gyorsan elfogyhat, tehát ajánljuk, hogy a rendeléménytel ne késünk és kérjük azokat, lehetőleg azonnal, azonban mindenesetre

legkésőbb f. év május 11-ig
hozzánk beküldeni
Fehér Lajos és társa
a m. k. szab. osztálysorsjáték főelárusítói.
BUDAPEST, Gizella-tér 5. sz.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona
Egy millió nyerhető.

Az összes 50.000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
3900 " "	170
4900 " "	130
50 " "	100
3900 " "	80
2000 " "	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160.000

melyek hat húzásban sorsolhatók ki.

A második nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét megkezdődik és

100.000 sorsjegyre **50.000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele fejtétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, amint már általánosan ismeretes, óriások.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyeket** a tervszerű **eredeti árban** és pedig:

egy **egész** 1-ső oszt. eredeti sorsjegy **6.- frt.**
" **fél** " " " " **3.- "**
" **negyed** " " " " **1.50 "**
" **nyolczad** " " " " **0.75 "**

küldünk szét utánvételt, vagy a pénz előleges be-
küldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak előre is rendelkezésre. Amint ismeretes, a húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosak és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kiváló szerencse

kezdett főarudánk az I. magy. kir. osztálysorsjátékban, a mennyiben már az előző osztályokban (az első öt osztályban) **100.000, 30.000, 5000,** valamint számos **2000, 1000, 500** és **300** koronás nyereményt nyertek főarudánkban, melyeket a szerencsés nyerőknek ki is fizettünk.

Ajánlatos ennél fogva a II-ik magy. kir. osztálysorsjáték 1-ső húzásához a megrendeléseket mielőbb hozzánk juttatni. Emlékeztetünk az első sorsjátéknál hangzottatott azon többszöri figyelemztetésünkre, hogy röviddel az első osztályú húzás előtt az első osztályú sorsjegyek elkelnek; és igazunk is volt, mert még közvetlen az első osztályú húzása előtt a bel- és külföld elaraszott bennünket rendeléményekkel olyananyira, hogy a későn érkezőket legnagyobb sajnálatunkra már nem eszközölhetjük.

Kérjük tehát a rendeléményeket az első osztályhoz mielőbb, mindenesetre azonban legkésőbb

április hó 29-éig

hozzánk beküldeni, mert csak ez esetben ígérhetjük ezek biztos eszközését.

TÖRÖK A. és TISA

a magy. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/A.

Értesitem Udvarhely és vidéke igen tisztelt közönségét, hogy f. hó 24-től kezdve 10-14 napig a felvételeket személyesen eszközölöm, mivel itt működésem csak rövid ideig tart, kérem a nagy közönség tömeges látogatását.

Kész szolgálattal vagyok

Honisch

cs. és kir. udvari fényképész, akadémiai tag.

! FIGYELEM!

A legújabb javított, erősített magnetikus áramú villamos „Volta-kereszt” az összes eddigi készítményeket kétszeresen felülmúlja villamos erőben.

„Volta-kereszt”
„Volta-kettős-esillag”

Oly egyéneknek kik keresztet nem hordanak csillag alakban. Nem lehet elege ajánlani minden embernek, hogy hordja mindig a

„VOLTA-KERESZTET”

mely az idegeket erősíti, megújítja a vért és az egész világon összehasonlíthatatlannak elismert szer a következő betegségek-nél: köszvény, rheuma, neuralgia, ideggyengeség, álmatlanság, hideg kezek és lábak, hypochondria, sápkor, asthma, benuulás, görcsök, bőrbetegségek, aranyér, gyomorhajok, influenza, köhögés, sükettség, fülzúgás, fej- és fogfájás stb. stb. Az életerő önkénytelen elvesztése, tehetetlenség és elgyengülés a „Volta-kereszt” folytonos viselése által gyógyíthatók.

Hölgyek és leányok a kritikus időkben csakis a Volta-keresztet hordják, mert ez ugyszólván mindenkor csillapítja a fájdalmat. Villamos áramlata megóv kellemetlen következményektől, amely már oly sok fiatal életet oltott ki a kritikus időben.

Számtalan köszönő és elismerő levél áll rendelkezésre.

1 drb ára 1 frt 80 kr.

2 frt beküldésével (bélyegeken is) bérmentve. Utánvét mellet 20 krral több Viszont elárusítóknak megfelelő engedmény.

Valódi minőségben csak

TAUSIG J.

Budapest VIII., Csömöri-ut 32/a.